

Skærbæk, 4/9, 2007.

Det Sundhedspolitiske Udvalg,
Folketinget,
Christiansborg,
1240 KØBENHAVN K.

Stikord: Ondartede smitsomme sygdomme. En ny tilnærmelse.

Fornylig kom det med betydelig forsinkelse frem, at to patienter på Rigshospitalet, Danmarks fornemste sygehus, hvor prinser og prinsesser fødes, var blevet smittet med HIV/AIDS ved transfusioner med blod fra een og samme donor.

Der var ingen, der stod frem for at påtage sig ansvaret i den forbindelse.

Også sundhedsministeren gemte to måneder på hemmeligheden, der nærmest kom til offentlighedens kendskab ved et tilfælde. Desuden mente lederen af blodbanken i Århus ikke, at bloddonoren, der var biseksuel, skulle drages til ansvar, fordi en sådan udgang på sagen ville kunne gøre det svært at fastholde donorkorpset.

Den ene af de smittede er død af anden årsag end HIV/AIDS, og den anden smittede er kommet i kombinationsbehandling på livstid.

Den manglende ansvarsplacering kan træffe at være et resultat af det usædvanlige tavshedsnetværk, som begavede, højtlojtede og specialiserede mennesker ynder at hylde sig i for at befordre egne ambitioner.

Derfor tillader jeg mig at foreslå, at der oprettes en stilling som ubestikkelig statsepidemiolog, hvis opgave skal være at diagnosticere, bekæmpe og udrydde ondartede smitsomme sygdomme hos mennesker; herunder også ondartede smitsomme sygdomme, der kan overføres fra mennesker til dyr, de såkaldte zoonoser.

Jeg tror, at man vil kunne få det bedste resultat af statsepidemiologens arbejde, hvis man ansætter en udlænding i stillingen, som ikke på forhånd er viklet ind i det underlige tavshedsnetværk, og som har format til ikke at blande videnskab og følelser sammen.

På samme måde mener jeg, at Danmark må have en ubestikkelig statsepizootolog, sådan som Sverige har, der skal være ansvarlig for diagnosticering, bekæmpelse og udryddelse af ondartede smitsomme sygdomme hos dyr; herunder sådanne sygdomme, der kan overføres fra dyr til mennesker, de såkaldte zoonoser.

fortsættes.....2

Jeg tror, at det kan blive svært at finde en sådan person i Danmark.

Det vil være bedst at ansætte en stærk udenlandsk personlighed i stillingen, som fra starten af bastant vil kunne afvise pression fra f.eks. landbrugets og autonome styrelses side.

Erhvervspolitiske og partipolitiske sympatier bør aldrig nogensinde få indflydelse på sygdomsbekæmpelse.

Statsepidemiologen og statsepizootologen bør fysisk placeres i den samme bygning, så de ikke kan undgå at mødes af og til - om ikke andre steder så i kantine eller kondirummet. Det er ligegyldigt, hvor de mødes, når bare de mødes. Samtale fremmer forståelsen.

På den måde kan man opnå, at kendskabet til et udbrud af en ondartet smitsom sygdom ikke forbliver i privateje, idet statsepidemiologen og statsepizootologen skal have pligt til uden unødvendige forsinkelser at underrette offentligheden. Samtidig ville man kun have to personer, som ansvaret ville kunne placeres hos.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis begge stillinger blev dobbeltbesat, så der altid vil være een på plads eksempelvis under ferier, konferencer og gøremål ude i byen.

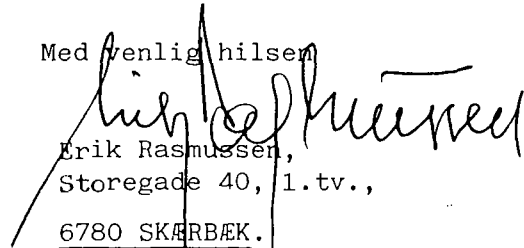
Det hele vil således kunne klares ved, at der ansættes blot fire engagerede mennesker.

Der er tydeligvis behov for dem.

FN's verdenssundhedsorganisation, WHO, regner med, at der vil opstå gennemsnitligt een ny sygdom om året.

Med den stadigt voksende internationale samfærdsel, vil risikoen for spredning af smitsomme sygdomme være stigende.

Med venlig hilsen

Erik Rasmussen,
Storegade 40, 1.tv.,

6780 SKÆRBÆK.